

kový den mimo obvod sborového soudu, kde pracuje.

(4) Kdo se nedostaví bez platné omluvy do práce nebo předčasně ji opustí, bude potrestán správou věznice (ředitelstvím trestnice) vězením v trvání jednoho týdne za každý promeškaný pracovní den nebo část jeho. Mimo to jest povinen o promeškané dny pracovat v trestním oddílu pracovním děle.

(5) Zameškané pracovní dny, jež byly omluveny, musí býti stejným počtem pracovních dnů nahrazeny.

§ 8.

Osob odsouzených pro trestné činy, pro které lze podle § 1 tohoto zákona uznati na zařazení do trestního pracovního oddílu, budiž i při výkonu trestu na svobodě užito, pokud možno, k provádění prací uvedených v § 3.

II. Částečné vyloučení podmíněného odsouzení při trestných činech pro válečnou lichvu a podloudný vý-
voz.

§ 9.

(1) Při odsouzení pro trestný čin podle zákona ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., je vyloučen podmíněný odklad trestu, jde-li o osoby starší osmnácti let.

(2) Omezení, stanovené v §u 7, odst. 1., zákona z 18. března 1920, č. 188 Sb. z. a n., neplatí při osobách mladších osmnácti let.

III. Omezený odklad a přerušeni trestu.

§ 10.

(1) Při odsouzení pro trestné činy podle zákonů ze dne 17. října 1919, č. 568 Sb. z. a n., a ze dne 18. března 1920, č. 188 Sb. z. a n., jakož i podle tohoto zákona je přípustno odložit trest na svobodu nebo trest zařazení do trestního pracovního oddílu jen, jde-li o chorobu duševní nebo takovou těžkou chorobu, pro kterou by výkon trestu ohrožoval život. Ustanovení trestních řádů o odkladu trestu při nakažlivé chorobě nebo těhotenství zůstávají nedotčena.

(2) Přerušeni lze povolit jen pro smrtelné onemocnění nebo úmrtí manžele, rodičů nebo dětí, a to nejdéle na tři dny.

IV. Odchytky pro osoby odsouzené soudy vojenskými.

§ 11.

Ustanovení tohoto zákona vztahují se obdobně na osoby odsouzené soudy vojenskými. Ministr národní obrany se zmocňuje, aby stanovil odchytky v organizaci trestních oddílů pracovních, podmíněné organizací vojenskou.

V. Ustanovení závěrečná.

§ 12.

(1) Ustanovení §§ 8 a 10 platí i pro trestné činy, pro něž byl pachatel odsouzen před účinností tohoto zákona.

(2) Zákon tento nabude účinnosti čtrnáctý den po vyhlášení. Provedení jeho ukládá se ministrům spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Husák v. r.

130.

Zákon ze dne 18. března 1921,

kterým se upravují zaopatřovací požitky bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Tento zákon vztahuje se na bývalé zaměstnance na velkém majetku pozemkovém (§ 2 zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n.), jakož i na pozůstalé po těchto zaměstnancích, jestliže

a) buď požívají již zaopatřovacích požitků z důvodu trvalého služebního poměru na velkém pozemkovém majetku, jako pensí, provisi, darů z milosti a pod. (§ 3 zákona ze dne 12. února 1920, č. 118 Sb. z. a n.), nebo

b) nabyli nároku na vyplacení pense nebo provise dříve, nežli tento zákon počal působiti.

§ 2.

Z osob jmenovaných v § 1 jsou vyloučeni zaměstnanci a pozůstalí po zaměstnancích na pozemkovém majetku státním, dále na majetku, jenž připadl státu podle smluv mírových, na statcích nadačních a fondovních spravovaných úředníky státními nebo úředníky, odměňovanými a pro případ stáří zaopatřeními podle normálu platného pro státní zaměstnance; konečně na pozemkovém majetku vyloučeném ze záboru podle § 3, odst. 1., lit. b), zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., jsou-li zaměstnanci na tomto majetku zaopatření pro případ stáří podle předpisů platných pro zaměstnance veřejné.

§ 3.

Zaměstnancům v § 1 jmenovaným přísluší se zpětnou platností od 1. ledna 1920 po 40leté službě zaopatřovací požitky uvedené v příloze.

Tento nárok rovněž se zpětnou platností od 1. ledna 1920 vzniká po 35 letech u zaměstnanců, kteří nabyli nebo byli by nabyli zaopatřovacích požitků nebo nároků na ně po vykonané 35leté službě.

§ 4.

Po deseti služebních letech činí zaopatřovací požitky 40% úhrnu požitků podle §u 3, požitky pak zvyšují se každým služebním rokem o 2% úhrnu při služební době 40leté a o 2,4% při služební době 35leté.

§ 5.

Zlomky roku čítají se při započítání služební doby za celý rok jen tehdy, přesahují-li dobu šesti měsíců. Jinak se k nim nepřihlíží.

§ 6.

Vdovám po zaměstnancích v § 1 jmenovaných přísluší se zpětnou platností od 1. ledna 1920 polovina zaopatřovacích požitků, na něž zemřelý manžel byl by měl nárok.

Tento nárok přísluší i vdově, která před 1. lednem 1920 vstoupila ve sňatek se zaměstnancem, jenž již požíval zaopatřovacích požitků nebo nabyt nároků na ně, ovdověla-li nebo ovdověli-li po 1. lednu 1920.

§ 7.

Sírotkům po zaměstnancích v § 1 jmenovaných přísluší se zpětnou platností od 1. ledna 1920 až do dokonání 18. roku jako vychovávací příspěvek 10%, ztratili-li oba rodiče, 20% zaopatřo-

vacích požitků, na něž otec měl neb byl by měl nárok. Všechny vychovávací příspěvky dohromady nesmí činit více než polovinu zaopatřovacích požitků otcových.

Ustanovení § 6, odstavce 2., jest užití obdobně.

§ 8.

Jsou-li smluvené nebo vyplácené požitky zaopatřovací vyšší, nežli jak jsou upraveny tímto zákonem, zůstávají beze změny.

§ 9.

Převyšuje-li součet zaopatřovacích požitků a jiných příjmů podléhajících dani z příjmu — nečítajíc v to příjem členů rodiny — podle poslední výměry 15.000 Kč ročně, jest snížiti o tento rozdíl zaopatřovací požitky.

§ 10.

Do které kategorie podle přílohy zaměstnanec má býti zařaděn, posuzuje se podle poslední skutečně vykonané služby.

§ 11.

Plnit požitky uvedené v tomto zákoně jest povinen zaměstnavatel, u něhož počala, nebo v případě § 1, lit. b), má počítí výplata zaopatřovacích požitků.

Požívá-li zaměstnanec nebo jeho pozůstalí požitků zaopatřovacích od několika zaměstnavatelů, jest každý z nich povinen přispěti na požitky tímto zákonem stanovené v poměru k výši požitků dosud jim vyplácených.

§ 12.

Právní nástupci osob k výplatě povinných podle § 11 ručí s nimi nerozdílně za závazky z tohoto zákona plynoucí.

Z ručení toho vyjímá se stát, jenž prováděje pozemkovou reformu převzal nebo převezme zabraný majetek pozemkový.

§ 13.

Závazky podle §§ 11 a 12 zmenšují se o důchod, na něž má oprávněná osoba nárok oproti Všeobecnému pensijnímu ústavu nebo náhradnímu ústavu nebo náhradnímu zařízení.

§ 14.

Požitky vyplacené se zřetelem na zpětnou platnost tohoto zákona oprávněným za dobu od 1. ledna 1920 až do dne, kdy zákon nabude účinnosti, vyloučeny jsou z exekuce.

§ 15.

Rozhodovati spory o nároky, zakládající se na tomto zákonu, jest příslušným sborový soud první stolice, v jehož obvodu bydlí žalovaný anebo leží pozemkový majetek, na kterém zaměstnanec naposledy konal službu.

Řízení provede u sborového soudu sám soudce podle ustanovení o řízení před soudy okresními.

§ 16.

Zákon tento nabude účinnosti 30 dnů po vyhlášení.

§ 17.

Provésti tento zákon ukládá se všem ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Hanačík v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Husák v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Fatka v. r.,

jako ministr pošt a telegrafů a v zastoupení nepřítomného ministra železnic.

Dr. Popelka v. r.,

jako ministr spravedlnosti a v zastoupení nepřítomného ministra pro sjezdování zákonodárství a organizace správy a nepřítomného ministra s plnou mocí pro správu Slovenska.

Příloha k zákonu č. 130 Sb. z. a n.

Tabulka zaopatřovacích požitků

bývalých zaměstnanců na velkém majetku pozemkovém a jejich pozůstalých.

Skupina	Služební kategorie	Zaopatřovací požitky po dokonané 40leté službě			Celkem
		Požitek základní	Drahotní přídavek	Vybavov. příspěvek	
		Kč	Kč	Kč	Kč
1.	Krmič (skoták, telák), koňák, volák, kočí, hlídač, dozorce a pod. stálý zaměstnanec	800	400	300	1.500
2.	Poklasný, štěpař, hajný II. třídy, pěšák a jim na roveň postavený	1.000	600	400	2.000
3.	Šafář, mistr ovčácký, hajný I. třídy, baštýř, vážný, mistr řemeslnický, tovární dozorce, dilovedoucí a jim na roveň postavený	1.250	750	500	2.500
4.	Hospodářský, vrchní hajný, vedoucí mistr řemeslnický, vaříč a sklepmistr a jim na roveň postavený	1.500	900	600	3.000
5.	Hospodářský a lesní asistent, adjunkt a podobní	1.800	900	300	3.000
6.	Obstaravatel dvora (samostatný adjunkt), zahradník, sládek na malém pivovaru, podřízený lesní menšího objektu (pod 300 ha) a jim na roveň postavení	2.400	1.200	400	4.000
7.	Pojezdny, revírní lesní, účetní, kancelista a kalkulátor, kancel. oficiál a jim na roveň postavení	3.600	1.800	600	6.000
8.	Samostatný správce velkého dvora, samostatný lesní správce, lesní a hospodářský kontrolor, porybný rybníčního hospodářství, účetní větších objektů, důchodní, cukrmistr, vrchní zahradník s odborným vzděláním a jim na roveň postavení	4.800	2.400	800	8.000
9.	Správce sekce (více dvorů), samostatný lesní správce větších objektů, revident, hlavní pokladník a důchodní větších panství a jim na roveň postavení	6.000	3.000	1.000	10.000
10.	Vrchní správce, nadlesní, technický správce továrny, lékař výhradně pro velkostatek neb jeho průmysl ustanovený, vrchní účetní, samostatný strojní, stavební a kulturní inženýr a jim na roveň postavení	7.200	3.600	1.200	12.000
11.	Ředitel, inspektor, administrátor, lesmistr, lesní ředitel, lesní rada a pod. jim na roveň postavení vedoucí úředníci větších zemědělských, lesních a průmyslových podniků	8.400	4.200	1.400	14.000